

RICHTLIJNEN ALTERNATIEF DISPERSIEMODEL

Bij de begroting van de effecten dient rekening gehouden te worden met de specifieke depositiesnelheid van een pollutant. De depositiesnelheden zijn afkomstig uit het VLOPS-model (welke ook in de impactscoretool gebruikt worden):

⇒ [Depositiesnelheid NH₃](#)

⇒ [Depositiesnelheid NO_x](#)

⇒ [Depositiesnelheid SO_x](#)

Enmaal de deposities binnen het onderzoeksgebied in kaart zijn gebracht wordt nagegaan wat de bijdrage is van de eigen depositie relatief tot de KDW voor elk (potentieel) habitatype. Dit wordt gedaan door de deposities die uit depositie-modellering komen in GIS binnen te brengen en vervolgens op te tellen bij de kaart met achtergronddepositie (bv: stikstofoverschrijdingskaart). Pas indien nodig de correctie op dubbel telling toe.

⇒ [Meer info over dubbel tellingscorrectie](#)

Er wordt hierbij eerst een buffer gelegd van 50 m doorsnede rond de coördinaten van de emissiepunten. Hierin worden geen impactscores berekend en wordt een nulwaarde weergegeven. Binnen deze buffer is de onnauwkeurigheid van de gebruikte modellen namelijk te groot.

Alle habitatypes waar een impact op bestaat, behalve die binnen de al vermelde buffer van 50 m, worden in rekening gebracht. Hierbij is het van belang ook rekening te houden met de habitats die in de habitatkaart als een complex gekarteerd werden. Een complex is een kartering die bestaat uit meer dan één (vlakvormige) karteringseenheid per kaartvlak. Een kartering door middel van complex wordt enkel toegepast indien de samenstellende karteringseenheden effectief in voldoende grote oppervlakte afzonderlijk aanwezig zijn. De volgorde van de verschillende karteringseenheden in een complex geeft de reële volgorde weer qua oppervlakteaandeel waarbij oppervlakte eenh1 > oppervlakte eenh2 > oppervlakte eenh3.

Voor de betreffende zones wordt de verhouding van de depositie door het project/plan/programma met de KDW berekend (aandeel voorziene depositie ten opzichte van KDW, in de impactscoretool wordt dit ook benoemd als 'significantieklasse'. Het aandeel tot de depositie wordt bepaald na een gecumuleerde impactoppervlakte van 401 m². Hierdoor wordt vermeden dat de berekende impact gebaseerd wordt op snippers. Dit wordt geduid aan de hand van onderstaand voorbeeld:

Procentuele bijdrage aan de KDW [%]	Oppervlakte [m ²]	Gecumuleerde oppervlakte [m ²]
112	1	1
93	20	21
87	150	171
60	200	371
49	200	571 → > 401 m ²
48	400	971

Wanneer de gecumuleerde oppervlakte een oppervlakte van 401 m² overschrijdt, kennen we de impactscore, met name 49 % in dit geval. Dit is de eigenlijke bijdrage van het project waarop beoordeeld moet worden.

⇒ Meer info over berekeningsmethodes zie [MER-Richtlijnsysteem Lucht](#)

In de impactscoretool gebeuren voorgaande stappen automatisch en is de huidige milieudruk reeds geïntegreerd. De totale depositie geeft de actuele milieudruk weer, inclusief de berekende projecteigen depositie, dit voor zowel de actuele/potentiële habitats als de voorlopige zoekzones. Een afzonderlijke berekening is dan niet meer nodig.